JOAN F. MIRA

Jo sense Fòrum

"Al remat, el Fòrum podria no ser més que una fantasia ideada per voraços consumidors de dibuixos animats. Però els nostres governants s'obstinen a fer-nos viure en un món de tebeo on la realitat virtual transforma les ciutats de dalt a baix i on les banalitats més destrellatades auspicien negocis d'unes xifres que poden ser prosaiques però no gens banals"

Ja em perdonarà l'amic i admirable Enric Sòria si li saquege sense cap vergonya un article que publicà a València ara fa unes tres setmanes, on comença recordant unes declaracions de l'alcalde Clos, segons el qual "el Fòrum promou espectacles i debats, potser mediàtics, per defugir una reflexió avorrida". I continua Sòria: "No debades, a l'alcalde de Barcelona l'entusiasma tot allò que té un perfil mediàtic, eixir en la tele, fer-se fotografies, acudir a espectacles i veure molta gent si pot ser tan contenta i feliç com ho sol estar ell en aquests casos, mentre que les reflexions, francament, l'avorreixen." L'avorreixen les reflexions i s'adorm als Jocs Florals, cosa que jo em guardaré de criticar, però que segurament explica algunes coses. De manera que, vista l'alegria de l'alcalde, i la del seu predecessor, el Fòrum de les Cultures, així en plural, segons Enric Sòria "promet ser una cosa colorista, divertida i mediàtica, mentre que la cultura, en singular, com la reflexió i els versos, no deu ser més que avorriment sortosament esquivat, una vegada més". Hi estic del tot d'acord: l'important és divertir-se, "*have a good time*", passar-ho bé, reflexionar i debatre sense calfar-se molt el cap, fer turisme cultural ben pagat, mirar-se els espectacles i ballar la samba pels carrers de Barcelona. La universalitat de les cultures, o com en vulguem dir, deu ser alguna cosa així. I jo, que com més va més antic i antipàtic em faig, no hi he pogut o volgut assistir, a una oferta tan entretinguda. Es el cas que, fa potser un parell de mesos, una persona per la qual tinc afecte i respecte em va telefonar demanant-me si voldria participar, amb una ponència o intervenció equivalent, en un d'aquests debats inicials, sobre conflicte d'identitats o algun tema semblant l'enunciat de qual no recorde exactament. El tema ja em cansa, després de tants anys d'haver-ne de parlar, però a aquella persona li vaig dir que sí. Ja es posarà en contacte amb tu l'organització, em digué. I l'organització, en efecte, es va posar en contacte amb mi. Amb una carta en castellà impecable, firmada per algú de nom contundentment català. M'hi convidaven formalment, a parlar en el debat i a alguna festa i algun sopar, i molt bé, perfecte. O no tan perfecte, perquè la invitació especificava que les llengües de treball havien de ser el castellà, el francès i l'anglès. De manera que jo, que no tinc problema amb cap de les tres llengües, vaig pensar que podia fer dues coses: fer el paper i el parlament en anglès o en francès, o exigir un intèrpret i parlar en català, contra la norma que l'excloïa. Dura decisió, bloqueig mental i moral, i renúncia al debat: el meu nom, doncs, no figura al programa, la meua persona es va quedar a casa. Ja els he dit que estic fent-me antipàtic.

Vist com van i aniran les coses, no ho he lamentat en cap moment: m'he quedat sense festa, això sí. I ara torne a Enric Sòria, que afirma: "Al remat, el Fòrum podria no ser més que una fantasia ideada per voraços consumidors de dibuixos animats. Però els nostres governants s'obstinen a fer-nos viure en un món de tebeo on la realitat virtual transforma les ciutats de dalt a baix i on les banalitats més destrellatades auspicien negocis d'unes xifres que poden ser prosaiques però no gens banals." Això mateix, i jo no sabria expressar-ho millor. Com recorda un il·lustre crític d'arquitectura, "les activitats del Fòrum... es proposen com una síntesi benintencionada del Fòrum de Davos i el de Pòrto Alegre, pero s'assemblen més a la festa permanent d'una Disneylàndia d'*oenegés*". Rercorda els *idola fori* del vell Francis Bacon, les representacions equívoques que produeix la interrelació a la plaça o espai públic, i conclou: "*Hay motivos para suponer que el Fórum barcelonés es pródigo en estos engañosos* idola fori, *aquí abreviados en una confianza mítica en la mera buena voluntad para enfrentarse a un mundo crecientemente hobbesiano. Pero mientras el Leviatán amenazante no dibuje su perfil en el horizonte, seguramente podemos recrearnos en esta ideología de dibujos animados que las élites políticas proponen como narcótico o consuelo.*" I punt: dit això, què es pot afegir?